

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 45. Anglorum de Papa querimoniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. phonsus Lusitaniam triginta tribus annis
A.C. 1246. tenuit.

§. XLV.

Anglorum de Papa querimonia.

Matth. Par. p. 609. 611. Angliæ Rex Henricus Londini Domini-
ca mediæ jejunii verni, quæ hoc an-
no 1246. decima octava Martii erat, ma-
gnum habens Senatum, Præsules, Pro-
ceresque edocebat, suos ad Lugdunensè
concilium legatos plures Papæ litteras
retulisse, curiæ Romanæ moliminum mo-
derationem, multaque bella promissa
continentes, contra quæ ille Ecclesiæ
Anglicæ oppressionem continuaret, au-
geretque: quæ de re querelas eis suas ex-
posuit digestas in septem puncta sequen-
tia: Papa S. Petri denario haud conten-
tus, ab omni Clero Anglico ingentem pe-
cuniæ summam exigit, ac generalia tri-
buta describi colligique jubet sine con-
sensu Regio. Non permittit, ut Patroni
Ecclesiis viduis Sacerdotes designent,
sed eas Romanis tribuit, qui linguam
Anglicam non intelligunt, & pecunias &
Regno asportant. In beneficiis, quæ I-
tali possident, negligitur animarum cura,
Dei cultus, Verbi divini ministerium, ho-
spitalitas, benefica pauperum commise-
ratio, ornatus & reparatio ædificiorum
corruentium: Italus Itali beneficium per-
suecessionem occupat: & Angli ad agen-
das

29.

Art. 1. 6.

2. 7.

4.

das causas e Regno evocantur. Papa Sæcul.XIII.
 pensiones postulat, exceditque numerum A.C.1246.

provisionum, ad quas se restrinxit. Fre-
 quenter nimis utitur hac clausula: *Non* 3.
obstantibus, quæ juramenta, consuetudi- 5.
 nes, pactiones, statuta, privilegia, & cun-
 cta jurium genera delet.

De his rebus Senatui Anglico ita pla-
 cuit, ut ob venerationem sanctæ Sedis
 rursus legatio ad Papam mitteretur cum
 quinque epistolis; quarum primam da-
 rent Episcopi Suffraganei Cantuariensis
 provinciæ; secundam Abbates & mo-
 nachi provinciarum Cantuariensis ac E-
 boracensis, nimirum totius Angliæ; ter-
 tiam Optimates, Nobiles, & universus
 Clerus populusque; duas reliquas Rex
 Henricus, alteram ad Papam, ad Car-
 dinales alteram: postrema scripta est 28
 Martii. Omnes inchoabantur per ma-
 gnas reverentiæ testificationes: dein ex-
 ponebatur Anglorum indignatio contra
 res indignas, quæ querelas in Senatu mo-
 verant, ac necessitas illis promptum af-
 ferendi remedium: alioquin orituram
 esse gravem offensionem, discordiam Re-
 gnum inter ac Sacerdotium, seditionem
 contra Regem ad protegendos subditos
 adstrictum, immo etiam contra Romanam
 Ecclesiam. Hæ epistolæ missæ sunt per *Matth. Par.*
 Doctorem Guilielmum Puicum Juriscon- p. 617.
 sultum, ac per Henricum Delamarium

L1 3

Equi-

Sæcul. XIII. Equitem, qui secundo Paschatis die 9^a Aprilis ex Anglia abiere.

A.C. 1246.

Interim Procuratores, quos Rex Henricus in Romana curia jam habebat, obtinere modum providendi beneficiis in gratiam Italorum; ut nempe, si qua illorum Papa vel Cardinales nepotibus suis cuperent, consensum Regium magnopere postularent. Papa huic Principi etiam diploma misit, per quod Præsules Proceresque, quibus is terras, arces, immunitates, aliave jura tribuisset, eidem hæc reddere jussit, etiamsi donationes istæ jurjurando fuissent firmatæ, eo quod id contrarium esset illi, quo Rex, cum inungeretur, ad jura coronæ suæ integre conservanda se astrinxisset. Dabat 26 Martii 1246.

III. ep. 417.
ap. Rayn.
an. 1246.
n. 39.

Matth. Par.
p. 618.

Insuper autem Papa edoctus, ab aliquo tempore in Anglia quosdam Clericos ditissimos mortem oppetiisse, quin bona sua cuiquam addixissent, per hoc Regnum edici jussit, bona Clericorum sine testamento vita functorum deinceps sua fore; Fratribusque Prædicatoribus ac Minoribus injunxit, ut hoc decretum exequerentur. Quo comperto Rex Angliæ curiæ Romanæ avaritiam detestatus, decreti executionem impeditit tanquam sibi Regnoque suo noxiam. Vetuit quoque, ne pensio Clero Anglico imposita in Papæ lucrum colligeretur, usque

que ad reditum Legatorum, quos ad Romanam curiam mitteret. Hoc Regem inter & Papam dissidium sollicitos habebat Anglos; & multi Regis levitatem veriti, Papæ se adungebant, quamquam has collectas Ecclesiæ profuisse nunquam viderant. Ita loquitur Matthæus Paris.

Sæcul. XIII.
A. C. 1246.

p. 619.

Papa dein Fratrum Minorum per Angliam Ministro Provinciali mandatum misit, ut ex suo & Prædicatorum Ordine Fratres eligeret, qui inquirerent in fœneratores, eosque male acquisitam pecuniam restituere cogerent in subsidium Imperii Constantinopolitani infumendam. Pollebant facultate absolvendi a peccatis illos, qui eum in finem sacræ militiæ nomen darent, vel pecunias contribuerent. Habebant etiam potestatem colligendi ea, quæ ad reddenda bona male parta testamentis destinata, vel per triennium derelicta fuissent; item, quæ testamentorum executoribus pro arbitrio suo in pia opera essent distribuenda sine certa testatoris designatione; vel quæ debere restitui certum foret, incertum, cui? Illi Religiosi omnes hujus modi pecunias exigere jussi erant, in Constantinopolis auxilium impendendas.

p. 619.